

AVRO crossmediaal: 'We hebben sowieso lol gehad'

De AVRO is bezig om met een training onder leiding van de Media Academie een grote sprong voorwaarts te maken op het gebied van crossmediaal denken en werken. De makers van de omroep zijn in groepjes verdeeld om nieuwe formats uit te broeden, uiteraard crossmediaal. De eerste presentaties waren geslaagd.

Spreekbuis is uitgenodigd om het proces, dat zich uitstrekt over een paar maanden, te volgen in plenaire sessies en in één van de groepjes die aan een nieuw format werken. De club is heel divers samengesteld uit mensen van alle afdelingen en redacties die de omroep rijk is. Sommige deelnemers hebben wel eens eerder samengewerkt, anderen kennen elkaar vooral van gezicht. Het leverde de afgelopen weken een bont gezelschap op, dat zich met heel veel enthousiasme, grote inzet (alles moest naast het gewone werk worden gedaan) en regelmatig homerisch gelach aan de opdracht zette: verzin een crossmediaal format rondom kinderen en kunst en cultuur.

De groep die *Spreekbuis* mag volgen, had daarbij concurrentie van twee andere groepen met dezelfde opdracht. Vorige week mochten de drie groepen hun plannen presenteren en werd erover gestemd. De winnaar is door naar de volgende ronde, waarin nog vijf andere winnaars van voorrondes zitten. In een grote finale, eind april, wordt bepaald wat het beste van alle ideeën is. Dat format zal de AVRO vervolgens voorleggen aan de zender- en netmanagers van de NPO.

Team

Er stond de afgelopen tijd dus wel wat op het spel voor de makers. Dat viel ook te merken in de groep: onder druk van de tijd (er moest op 5 april een pitch worden gehouden), werd hard gewerkt aan het format en de presentatie ervan. Waren de bijeenkomsten aanvankelijk vooral brainstormsessies, die enigszins chaotisch verlopen maar wel een schat aan creatieve ideeën opleverden, de verdere sessies waren duidelijk meer doelgericht. Dat lag niet alleen aan de tijdsdruk. Gaandeweg heeft zich in het groepje, dat alle kanten uit ging en alles via consensus wilde doen, een soort leidinggevende kern gevormd van ongeveer drie mensen. Ongeveer drie, want de samenstelling wisselde met de beschikbaarheid van de leden. Taken werden verdeeld, waarbij rekening werd gehouden met de specifieke kennis en ervaring van de deelnemers. Het groepje veranderde in een crossmediaal redactieteam. Het resultaat bleef niet uit: na enkele vergaderingen stond een format in de

Pitchen is nooit makkelijk, helemaal niet voor collega's Foto: Vicky Kuyk

steigers, was een presentator gekozen, was een filmpje gemaakt om het idee te introduceren en een begeleidende powerpoint presentatie in elkaar gezet.

Winnaar

Dat de andere groepjes een soortgelijke transformatie hadden ondergaan, werd duidelijk bij de presentatie van de drie formatplannen. Drie professioneel gemaakte filmpjes, en korte roelichtingen bij drie totaal verschillende ideeën. Dat viel ook AVRO-directeur Willemijn Maas op, die bij de presentaties aanwezig was als 'sponsor' van het kinder/cultuur format. Ze toonde zich onder de indruk van alle inzet, creativiteit en professionaliteit van haar medewerkers, die het zelf eigenlijk ook best bijzonder leken te vinden. Diezelfde medewerkers mochten vervolgens stemmen op het idee dat ze het beste vonden. Ach, zoals één van de deelnemers zei: 'We hebben sowieso lol gehad'.

Winnaar van deze voorronde bleek uiteindelijk het groepje te zijn, dat door *Spreekbuis* werd gevolgd. Na de felicitaties van de anderen in ontvangst te hebben genomen, doken de uitverkozenen in een soort rugbyscrum bij elkaar om te overleggen. Want, zoals Willemijn Maas ook zei, nu moet het plan nader worden uitgewerkt, en zou het niet een goed idee zijn om de beste onderdelen van de twee afgevalen formats erbij te betrekken? En het team uit te breiden met een aantal mensen uit de andere groepen?

Snel trekt de winnende groep de enig mogelijke conclusie, vraagt enkele andere collega's om zich bij hen aan te sluiten en benoemt de meest interessante punten uit de andere formats om over te nemen. De komende tijd zal gestructureerd worden doorgewerkt, waarbij nog beter gebruik zal worden gemaakt van de specifieke kwaliteiten van de teamleden. Het werk wordt verdeeld, op naar de eindstreep!

Nederlanders in de Waffen-SS

NCRV Document zendt op 2 mei aanstaande *Zwarte Soldaten - Nederlanders in de Waffen-SS* uit. In deze documentaire van Joost Seelen vertellen zes SS'ers over hun vrijwillige keuze voor de SS, hun ervaringen aan het Oostfront en over de aantrekkingskracht van het soldatendom en het nationaalsocialisme van Hitlers Duitsland. Ondanks hun omvangrijke aantal - het gaat in totaal om 2300 Nederlanders - zijn deze 'landverraders' na de oorlog niet of nauwelijks in de openbaarheid getreden. In *Zwarte Soldaten* gebeurt dat voor het eerst.

De interviews zijn af en toe schokkend: 'Ik had een ploertendoder en die had ik met een riempje zo lekker om mijn hand en dan konden ze hem niet afpakken. Dus dan kregen ze klappen op hun arm en dan konden ze hun arm niet meer oprillen. En dan was het gauw gebeurd. En dan kregen ze een paar klappen mer die ploertendoder in hun nek en dan gingen ze plat. Ja, want

ja, die joden moesten er toch uit, hiero'. Waar de één nog steeds overtuigd is van de juistheid van de antisemitische en racistische opvattingen van het nationaalsocialisme, worstelt de ander met de keuzes die hij maakte: 'Ik heb er aan meegeholpen. Ik zeg niet dat ik het wist. Want dat wist ik niet. Maar dat had ik wel moeten weten.'

In *Zwarte Soldaten* zijn ook archiefbeelden te zien van Gerard Nijssen (beeldresearcher *Andere Tijden, In Europa*). Samen met de interviews schetsen die een ontluisterend en onthullend psychologisch en historisch portret van een groep mannen die vertelt alsof de gebeurtenissen van meer dan 65 jaar geleden hen nog steeds op de hielen zitten. *NCRV Document Zwarte Soldaten* is mede tot stand gekomen dankzij een bijdrage van het programma *Erfgoed van de Oorlog* van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en het V-Fonds.

Meer informatie op www.zwartesoldaten.nl.

Het crossmediale denken begint intussen post te vatten. Zo vertelt één van de deelnemers, dat ze een collega die een goed voorstel voor een tv-programma had bedacht, had aangeraden om dat plan crossmediaal te maken. Vóór het begin van de training zou ze daar nooit op zijn gekomen, zegt ze er eerlijk bij. En ze is niet de enige.

Tussenbalans

Hoewel de training nog niet is afgelopen (pas eind april wordt duidelijk welk format als beste van alle uit de bus komt), is het zo langzamerhand wel mogelijk om een tussenbalans op te maken.

Het traject bestond uit een aantal sessies, doorgaans onder begeleiding van externe deskundigen op het gebied van crossmedialiteit. Daarnaast konden de deelnemers gebruik maken van een speciale online omgeving, met veel mogelijkheden om (samen) te werken, inspiratie op te doen, informatie te vinden en te delen, deskundigen te raadplegen, te chatten en ga zo maar door.

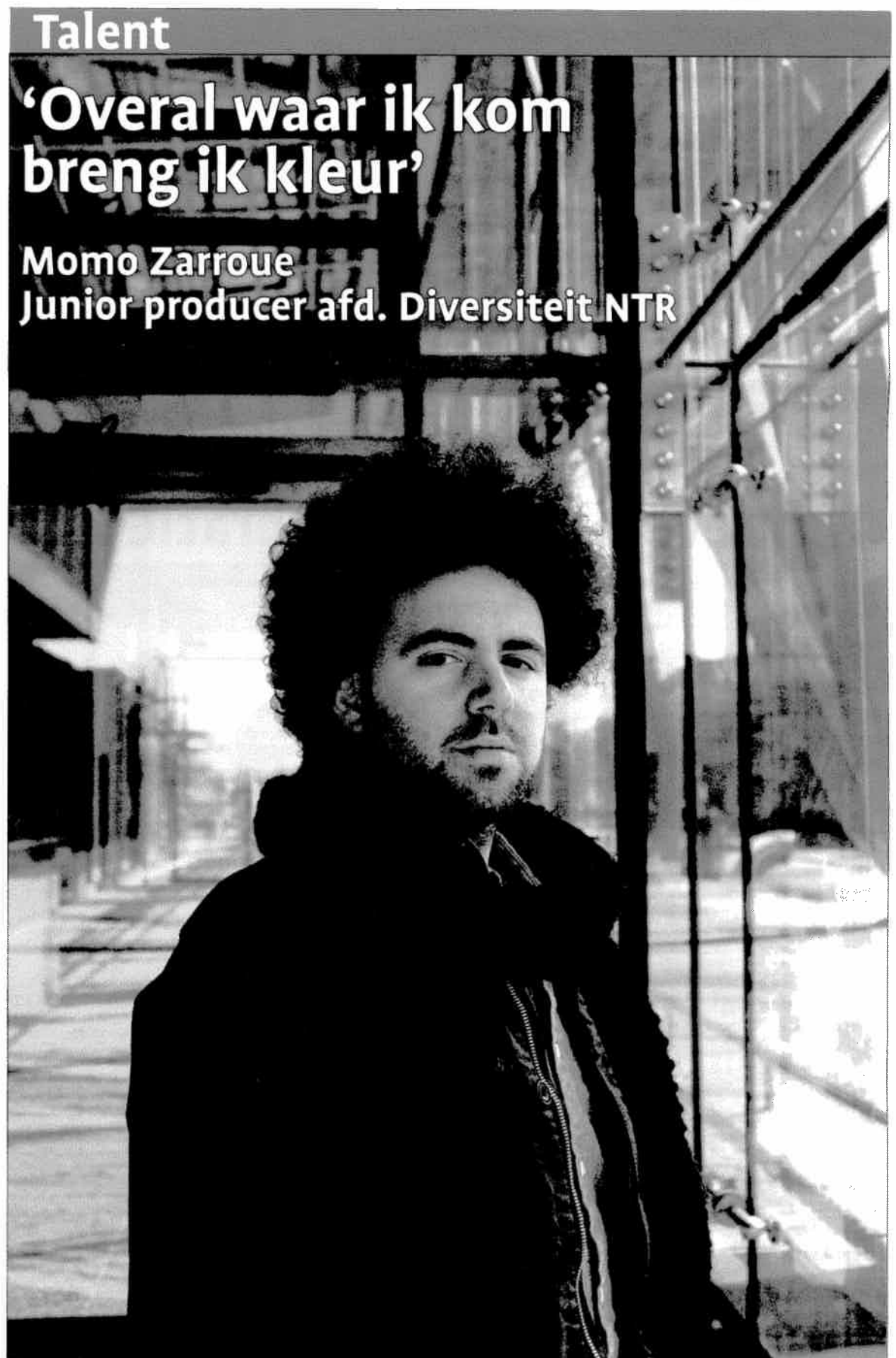
Die omgeving is de afgelopen tijd beperkt benut. Er werd wel gepost, er was onderling contact en er vielen zeker goede voorbeelden en tips op het gebied

van crossmediale concepten te vinden. Ook de cursusleiding liet zich niet onbetuigd en verspreidde via de online omgeving nuttige informatie over, onder meer, de eisen waaraan formats moesten voldoen en het verloop van het traject. Maar al met al blijft toch de indruk over, dat hier meer uit te halen zou moeten zijn. Presentaties, filmpjes, verwijzingen naar congressen en andere bijeenkomsten waren bijvoorbeeld wat dun gezaaid. Maar daar ging het natuurlijk niet echt om: als crossmedialiteit onderdeel wordt van het dagelijks doen en denken van de medewerkers, is de training succesvol. Lukt dat? Het lijkt er wel op, als je naar de drie eerste presentaties kijkt.

De komende tijd valt er overigens zeker nog een slag te slaan op crossmediaal vlak. De eerste drie gepresenteerde ideeën waren wel crossmediaal, maar soms misschien een beetje te zeer toegespitst op één medium. Een doordachte combinatie van onderdelen van verschillende formats zou, zoals de AVRO-leiding ook aangaf, een stap vooruit kunnen betekenen.

Wat die stap gaat opleveren, moet in de volgende editie van *Spreekbuis* blijken.

Bas Nieuwenhuijsen

Talent

'Overal waar ik kom breng ik kleur'

Momo Zarroue
Junior producer afd. Diversiteit NTR

'Balen dat de diversiteit in de media niet vanzelfsprekend is. Mijn aandeel in de verdere uitvoering van dit beleid is met mijn multiculturele achtergrond dan ook hard nodig. Overal waar ik kom breng ik kleur. Momenteel achter de schermen maar hopelijk kijk ik je op een dag in de ogen. Om zo deze boodschap effectiever aan Nederland over te brengen' Foto: Roy Tee